

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКАТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 2. juna 2017. godine
Br. ref.:RK 1076/17

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ у

слуčaju br. KI58/16

Подносилац

**Kadri Emini
Skender Emini
Flamur Emini**

**Ocena ustavnosti presude Pml. br. 8/2016 Vrhovnog suda Kosova
od 26. januara 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Arta Rama-Hajrizi, председница
Ivan Čukalović, заменик председника
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Bekim Sejdiu, судија
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, судија и
Gresa Caka-Nimani, судија

Подносилац захтева

1. Zahtev su podneli Kadri Emini, Skender Emini i Flamur Emini sa prebivalištem u Komoranu (u daljem tekstu: подносиоци захтева), koje zastupa Kadri Emini.

Osporena odluka

2. Osporene odluka je presuda Pml. br. 8/2016 Vrhovnog suda Kosova od 26. januara 2016. godine, koju su podnosioci zahteva primili 10. februara 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke. Podnosioci zahteva nisu precizirali koja je ustavna odredba povređena.

Pravni osnov

4. Zahtev se zasniva na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 24. marta 2016. godine, podnosioci su podneli zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 13. aprila 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljenod sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Bekim Sejdiu i Selvete Gérxhaliu-Krasniqi.
7. Dana 13. juna 2016. godine, podnosioci zahteva su podneli Sudu obrazac zahteva.
8. Dana 1. jula 2016. godine, Sud je obavestio podnosioce o registraciji zahteva i tražio od njih da dostave Sudu presudu P. br. 1833/2013 od 22. avgusta 2014. godine Osnovnog suda u Prištini i presudu PA1. br. 175/2015 od 16. marta 2015. godine Apelacionog suda Kosova. Istog datuma, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 11. jula 2016. godine, podnosioci zahteva su podneli Sudu tražena dokumenta.
10. Dana 8. maja 2017. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudske izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 16. avgusta 2011. godine, kao rezultat spora koji su imale dve porodice, podnosioci zahteva s jedne strane i L.V. i R.V. sa druge strane, došlo je do fizičkog sukoba među njima.

12. Dana 30. aprila 2013. godine, Osnovno tužilaštvo u Prištini je podiglo optužnicu protiv podnositelja zahteva i drugih osoba uključenih u sukob.
13. Dana 22. avgusta 2014. godine, Osnovno tužilaštvo u Prištini je (presuda P. br. 1833/2013), proglašilo krivim podnositelja zahteva Skendera Eminija, L.V. i R.V. za krivično delo u saizvršilaštvu iz člana 188. [Laka telesna povreda] Krivičnog zakonika Republike Kosovo i izreklo novčanu kaznu. Podnositelji zahteva Kadri Emini i Flamur Emini su oslobođeni od optužbe, jer nije dokazano da su izvršili krivično delo.
14. Neodređenog datuma, R.V. i L.V. sa jedne strane i podnositelj zahteva Skender Emini s druge strane, su uložili žalbu Apelacionom sudu Kosova, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, tražeći da se isti oslobole od optužbe. Podnositelji zahteva Kadri Emini i Flamur Emini su uložili žalbu Apelacionom sudu zbog odluke o krivičnoj sankciji, tražeći da se R.V. i L.V. izrekne strožija kazna.
15. Dana 16. marta 2015. godine, Apelacioni sud Kosova je (presuda PA1. br. 175/2015) odbio žalbe podnositelja zahteva i R.V. i L.V. kao neosnovane i potvrdio presudu P. br. 1833/2013 Osnovnog suda od 22. avgusta 2014. godine. Pored toga, u obrazloženju se navodi: "*žalbeni navodi [...] u vezi sa bitnim povredama nisu održivi, jer ožalbena presuda nije zahvaćena bitnim povredama krivičnog postupka [...] Izreka ožalbene presude je jasna, ne sadrži kontradiktornosti sama sa sobom, niti sa njenim obrazloženjem [...].*"
16. Neodređenog datuma, podnositelji su podneli zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv presude PA1. br. 175/2015 Apelacionog suda od 16. marta 2015. godine.
17. Dana 26. januara 2016. godine, Vrhovni sud je (presuda Pml. br. 8/2016) odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti. Pored toga, u obrazloženju se dodaje: "*Ovaj sud u potpunosti podržava pravni stav dva suda da u postupcima osuđenih postoje svi subjektivni i objektivni elementi krivičnog dela [...] U ovom slučaju, zahtev za zaštitu zakonitosti su podneli oštećeni, dakle, osobe koje prema gore navedenim odredbama ne uživaju ovo pravo.*"

Navodi podnositelja

18. Podnositelji zahteva tvrde da su im osporenom odlukom povređena prava garantovana Ustavom, ne precizirajući koja je ustavna odredba povređena.
19. Podnositelji zahteva u suštini tvrde: "*Smatramo da postoji pravna povreda da su osobe koje su izvršile krivično delo osuđene kaznom za luke telesne povrede*". Prema podnositeljima zahteva, osobe koje su izvršile krivično delo trebalo je da se kazne strožjom kaznom.
20. Podnositelji zahteva, takođe, tvrde da kao rezultat spora sa porodicom sa kojom su u sukobu, ista im ograničava slobodno kretanje i time onemogućava da obrađuju zemlju. Ove tvrdnje podnositelji zahteva ne povezuju sa osporenom odlukom.

Prihvatljivost zahteva

21. Sud prvo ocenjuje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom, dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

22. U tom smislu, Sud se poziva na član 113, stavovi 1 i 7 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

23. Sud se poziva i na član 48. Zakona [Tačnost podneska], koji propisuje:

“Podnositelj podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretni akt javnog organa koji podnositelj želi da ospori.”

24. Sud, dalje uzima u obzir pravilo 36 (1) (d) i (2) (a) Poslovnika, koji propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

(...)

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

(...)

*(a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili
(...)”.*

25. U ovom slučaju, Sud ocenjuje da su podnosioci zahteva ispunili proceduralne uslove iz člana 113.7 Ustava. Međutim, za određivanje prihvatljivosti zahteva, Sud, dalje, treba da oceni da li su podnosioci zahteva ispunili uslove propisane u članu 48. Zakona i uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 36 Poslovnika.

26. Sud podseća da podnosioci zahteva ne ukazuju koja su to prava i slobode za koja tvrde su im povređena. Pored toga, oni ne ukazuju ni koji član (članovi) Ustava im je povređen.

27. Sud primećuje da podnosioci u svom zahtevu u suštini nisu zadovoljni utvrđivanjem činjeničnog stanja od strane redovnih sudova i tvrde: *“Smatramo da postoji pravna povreda da su osobe koje su izvršile krivično delo osuđene kaznom za lake telesne povrede [...]”*

28. U tom smislu, Sud opaža da na sve osnove podnete od strane podnositaca zahteva pred redovnim sudovima, redovni sudovi su odgovorili i obrazložili tvrdnje strana. U stvari, Apelacioni sud je naširoko i sveobuhvatno razmotrio tvrdnje podnositaca zahteva.
29. U tom smislu, Sud se poziva na presudu Vrhovnog suda koji zaključuje da je osporena presuda Apelacionog suda jasna i razumljiva i sadrži dovoljno razloga i odlučenih činjenica za donošenje zakonite odluke. U presudi Apelacionog suda se, između ostalog, naglašava "... *pravilnim utvrđivanjem činjeničnog stanja optuženih L.V., R.V. i Skendera Eminija je proglašio krivim za ovo delo i izrekao novčanu kaznu [...] kazna koja je izrečena optuženima od strane prvostepenog suda je srazmerna stepenu društvene opasnosti krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih kao izvršilaca [...].*"
30. U ovim okolnostima, Sud smatra da podnosioci zahteva nisu potkrepili dokazima niti obrazložili svoju tvrdnju na ustavnim osnovama o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda garantovanih Ustavom, jer činjenice koje su oni izneli ne pokazuju da su im redovni sudovi uskratili prava garantovana Ustavom.
31. Što se tiče drugih tvrdnji podnositaca zahteva, Sud se ne upušta u obrazloženje ovih tvrdnji, jer smatra da podnosioci zahteva ne povezuju ove tvrdnje sa osporenim odlukama i štaviše, to su odnosi između trećih lica; stoga, podnosioci zahteva sa činjenicama podnetim u zahtevu nisu uspeli da izgrade nijednu ustavnu tvrdnju.
32. Sud zapaža da podnosioci zahteva nisu uspeli da dokažu da su sudski postupci, gledano u celini, bili nepravični ili proizvoljni da bi Sud mogao da razmotri neku ustavnu povredu.
33. Sud podseća da činjenica da se podnosioci zahteva ne slažu sa ishodom slučaja ne može im poslužiti kao pravo da se pokrene argumentovan zahtev o povredi Ustava (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLjP, presuda od 26. jula 2005. godine).
34. Na taj način, Sud smatra da uslovi prihvatljivosti propisani Ustavom, dalje precizirani Zakonom i predviđeni Poslovnikom nisu ispunjeni.
35. Dakle, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, shodno pravilu 36 (1) d) i (2) (a) Poslovnika.

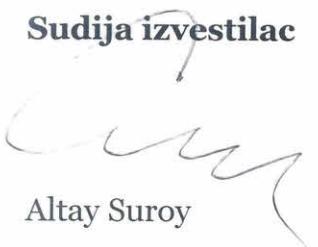
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) d) i (2) a) Poslovnika, dana 8. maja 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi